

הدينים שבמלכותו ולכון לא תוקעים בקרן אלא בשופר שהוא בבינה המעוררת את הרחמים ואוז נמתקים הדינים. **אבל הָא תְּגִינֵּן, בְּמַלְיָן וּבְעֹזֶבֶתָּא, בְּעִינֵּן לְאַחֲזָאָה וְלֹא תַּעֲרָא מַלְיָן סְתִימָין** וכמו שכבר למדנו שבדברים של תפילות ר"ה ובמעשיהם של תקיעת השופר אנו עריכים להראות את הדברים הנעלמים למעלה ולכון תוקעים בשופר המושרש בבינה בכדי לעורר את הרחמים ושיתמתקו הדינים.

חווקן ותו楅ן של הגבורות של יצחק מתעווררים בר"ה לדzon את העליונים **תָּא חַזִּי, כִּד הַהוֹא שׂוֹפֵר עַלְאָה, דְּנַחְיָיו דְּבָלָא בֵּיה,** **אָסְתָּלָק וְלֹא נְהִיר לְבָנֵין** ואומר רשב"י בא וראה שכאשר השופר העליון שהוא נה"י דاما שכל האורות והמוחין של ז"א מלובשים בהם ובאשר הם מסתלקים מז"א ע"י הדורמיטיא והשינה בתיבת 'באהבה' של שחרית ר"ה קודם תקיעת השופר, אז אין המוחין מאירים לבנים שהם ז"ן, דהיינו כאשר המוחין הסתלקו מז"א וטרם שנכנטו הגבורות בנוק', **פְּדִין דִּינָא אַתְּעָר, וּבְרָסְוֹן אַתְּתָּקָנוּ לְבֵי דִּינָא** ואו הדין מתעוור ונתקנים הביבאות בבי"ד עליון בכדי לדzon את העולם, **וְלֹא שׂוֹפֵר, אַיְלוֹ דִּיצָּחָק אַקְרָרִי, תְּזַקְפִּיה** (ד"ט ע"ב) **דִּיצָּחָק** וזה השופר שהוא נה"י דاما הוא נקרא אילו של יצחק שפירשו חזוקם ותו楅ם של הגבורות של יצחק כי הדינים מתעוורים מעד אמא ומשם הם נמשכים ומתגלים בזו"ן, דהיינו שבנה"י דاما יש לאחר החלוף שנעשה בתיבת 'באהבה' את כל הבינות ועיטרות הגבורות של הח"ב שהם מה"ה וב"ן דב"ן והם ננסים ומתגרבים בנוק' שהוא כולה דין,

תָזְשַׁבְחַתִּיהִיָּה דָאָבָהָן ואלו הנה"י דאמא הם השבח של החג"ת הנקראים אבות מאחר שהמוחין מלובשים בתוכם ע"י שעלו החג"ת ונעשו כל' החב"ד, **בֶּד אַסְתָּלָק** **הַהְוֵא שֹׁופֵר גָּדוֹל,** **דְּלָא יִנְקָא לְבָנִין,** **בְּדִין יִצְחָק** **אַתְּתָקָפ,** **וְאַתְּתָקָן לְדִינָא בְּעַלְמָא** וכאשר מסתלק מז"א נה"י דאמא הנקראים שופר גדול ובטרם שהగבורות נבנוו לנוק' ואז"א הוא בתקוף הדינום וזו הבינה לא מניקה בשפע המוחין את הבנים שהם ז"ן, ובחילוף השני הנעשה בתיבת 'באהבה' שאז הבינות ועיטרות הגבורות של החו"ב שהם מ"ה וב"ן דב"ן נבנanim לנוק' או הגבורה של יצחק מתחזקת וזו היא נתקנה לדון את העולם.

בתיקעת השופר חוררים בשובה וממשיכים את קול השופר שלמטה
ומתעורר קול השופר שלמעלה

וּכְד אַתְעַר הָאֵי שֹׁופֵר וּכְד בְּגִי נְשָׂא תִּיבִין מְחֻטָּאִיהָזָן
וכאשר מתעורר קול השופר בעולם ע"י ישראל תוקעים בו למטה שאז בני האדם חוררים בתשובה [גמג] ואז השטן מתערכבר ואינו מקטרג ועי"ז התשובה בהתחברות קול השופר עולה למעלה, **בְּעִין לְנֶגֶדָא קֹול שֹׁופֵר מְתָתָא,** **וְהַהְוָא** **קָלָא סְלִיק לְעִילָא,** **בְּדִין אַתְעַר שֹׁופְרָא אַחֲרָא עַלְאָה,** **וְאַתְעַר רְחָמִי,** **וְאַסְתָּלָק דִינָא** אלו ציריכים להמשיך את קול השופר מלמטה שזהו הקול העולה למעלה ואז מתעורר שופר אחר בנגדו שהוא הבינה ועי"ב

— אָוֹר הַרְשָׁבָ"י —

[גמג] שהוא היהודי שאומרים בין תש"ת לתש"ת ובין תש"ת לתר"ת.

הַלִּימֹוד הַיּוּמִי

לע"נ יוסף בן סוליקה ז"ל – לע"נ יצחק בן סימי ז"ל

מתעוררים הרחמים ו Mastakim ומתחמתקים הדינים. **ובעינן לאחיזאה עזבדא בשופר, לאתערא שופרא אחרא** ואנו צריכים להראותו במעשה של תקיעת השופר שע"כ יתעורר כנגד השופר העליון של הבינה, **ילאפקא בהאי שופר לחתטא, אינון קלין, לאחיזאה דבל אינון קלין דלעילא, דבלילן בלהו בההוא שופר עלאה, יתערין לנפקא** ולהוציאו בשופר התחתון שבעולם זהה את הקולות שהם הפנימיות של המוחין דז"א שהסתלקו למעלה שע"י הקולות הם נכנים בתוך הראש של ז"א ואנו מראים ע"י התקיעת השופר שככל אלו הקולות הכלולים בשופר העליון של הנה"י רבינה הם יתעוררו לצאת ולרדת ממקומות.

סדר הקולות שתוקעים ישראל למטה נתונים כה למעלה

ובהני קלין דלתטא, יהבין ישראאל חילא (הר חממי מפתא ואתער שופר גדול) **לעילא** ובallo הקולות שתוקעים ישראל למטה הם נתונים כה למעלה, **ועל דא בעינן לזמנא שופר ביומא דא, ולסדרא קלין** וכן צריכים זמן ולהבין את השופר ביום זה ר"ה ולסדר את הקולות של תש"ת ותר"ת, **לבונא ביה בגין לאתערא שופר אחרא, דביה בלילן קלוי לעילא** (ולסדרא קלין בשופר) ולכונם בהם כדי לעורר את השופר الآخر שהוא נה"י דاما שבו היו כלולים הקולות שהם סוד המוחין שלמעלה.

הסדר הראשון תש"ת – התקיימה הראשונה חסדים סוד אברהם

סדרא קדמאת, קלא נפיק, ומתעטר לעילא, סליק רקיין הסדר הראשון הוא תש"ת והתקיימה הראשונה דתש"ת והוא קול היוצא ומתעטר למעלה ובתחילת הקול עולה דרך כל הרקיעים וועבר בכך בין החיצונים הרוצים לעכבו, **ואתבקע בין טורי רמאי, ומתי לנבייה דאברהם** ואז הוא בוקע בין ההרים הרמיים שהם תלת חללי דגולגלתא דז"א הישנים בגל הסתלקות המוחין ואז מגיע קול התקיימה עד בחינת אברהם שהוא 'בל' החסד של הדעת שבו מלבש עיטרא דחסד דעתה הנעשה מחסד דז"א [קמד] ולבן הוא נקרא אברהם וקול התקיימה מעורר אותו משנתו, **ושרייא ברישיה, ואתעטר, ואתער היא, ואתקין לפורסיא** ואח"כ התקיימה עולה ושורה על ראש ז"א ואז 'אהבה' שהם מ"ה וב"ן דמ"ה הנקרים בכללות חסד והם בסוד אור מקיף על ראש ז"א ואז גם עצם מה החסד מתעורר ומוציא מהנווק' את הנה"י דאמא שהם הבינוות ועיטרות הגבורות של או"א שהם מ"ה וב"ן דב"ן ואז הד' מוחין האלו עולים למעלה עד רום המעלות בסוד מ"ן ומתייחדים או"א ועי"ב הד' המוחין ב' צלמים לאחר הישנים וב' צלמים דפניהם החדשניים יורדים על ראש ז"א בסוד אור מקיף ואז ד' המוחין של אחר ופניהם דאו"א נתקנים ונעשים כסא של ארבעה رجالים בסוד והוכן בחסד כסא. **ובספרא דאנדרתא תנין,**

• • א/or הרשב"י • •

[קמד] ו夷טרא דחסדים הנ"ל אין הכוונה למזה דמ"ה דיז"א, שכל המוחין דמ"ה הנקרים חסדים אחד דחסדים להו, אלא הכוונה לכל החב"ד בערך המוחין דב"ן הנקרים גבורות.

הליימוד היומי

לע"נ יוסף בן סוליקה ז"ל – לע"נ יצחק בן סימי ז"ל